

РЕШЕНИЕ

№ 8065

гр. София, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 21.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **8832** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, ал.1 от КСО.

АССГ е сезиран с жалба от Р. М. ЕООД срещу решение № 1040-21-495/21.08.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е потвърдено разпореждане № 33106/26.06.2023 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО. Излага съображения за нищожност и незаконосъобразност на акта и моли същият да бъде отменен като такъв. Претендира разноски. Представя списък /л. 151/, както и подробна писмена защита.

Ответникът, директорът на ТП на НОИ С. град, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. Моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна, Н. Д. С., чрез процесуалния си представител, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗА, представя договор /л. 154/ и пълномощно /л. 114/. Представя писмени бележки.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа страна следното:

С атакуваното решение от 21.08.2023 г. Директорът на ТП на НОИ С. град е отхвърлил жалбата на Р. М. ЕООД срещу разпореждане № 33106 от 26.06.2023 г. /л. 45/, с което на основание чл. 60, ал. 1 от КСО злополуката с Н. Д. С. е приета за

трудова по чл. 55, ал. 1 от КСО.

Видно от трудов договор от 04.11.2019 г. /л.74/ С. е служител при Р. М. ЕООД на длъжност Куриер с място на работа в [населено място] при дневно работно време от 4 часа /не повече от 8 часа/, като съгл. длъжностната характеристика /л. 76/ изпълнява курсове между лаборатории и манипулационни на С. Р. ООД и транспорт на пратки.

В хода на разследване на злополуката са представени протоколи и документи от Р. М. ЕООД /л. 64/. От С. са дадени обяснения /л. 69/, в които посочва, че всеки ден в 14:00 часа е взимал изследванията от [населено място], след това е минавал през Г. О., откъдето е взимал пробите от две лаборатории, за да закара всички тях в [населено място]. На 11.10.2022 г. отново по същия маршрут към 14:40 предприел маневра изпреварване, при което водачът пред него също предприел такава маневра, вследствие на което за да се избегне удар с другото МПС, е реализирано процесното ПТП.

За ПТП е съставен констативен протокол от органите на МВР /л. 82/.

Приложени са болнични листове /л. 85 и сл. и л. 16 и сл./.

В декларация за трудова злополука /л. 88/ е отразено, че вследствие на злополуката се е наложила ампутация на горен крайник.

Представени са епикризи /л. 95-103/ относно състоянието на С..

За резултатите от извършеното разследване на злополуката е съставен протокол от 14.06.2023 г. /л. 61/ от комисия към НОИ, назначена със заповед на Директора на ТП на НОИ С. град /л. 87/ на основание чл. 58, ал. 1 от КСО.

Видно от представените към жалбата доказателства и писмените обяснения на Р. М. ЕООД /л. 47/ автомобилът, в който е участвало МПС, управлявано от Н. Д. С., е домувал на адреса на служителя. Като конкретен адрес е посочен Х. Й. Брадата, кв. Север, [населено място] /л. 32/. Приложен е график за м. Октомври 2022, вкл. и за [населено място], с начало 9:00 часа и край – 13:30 часа /л. 48/. Няма данни кой е изготвил графика и на база на какви документи, респ. във връзка с какво работно време на лабораториите/манипулационните.

В хода на административното производство са събрани доказателства /л. 50 и сл./, според които Н. Д. С. към 11.10.2022 е бил назначен и на длъжност Охранител в Кремък ЕООД, като работата му не е била свързана с управление на автомобил. На 10.10.2022 г. е бил нощна смяна, като дежурството му е приключило на 11.10.2022 г. в 7:00 часа.

Пред АССГ като свидетел е разпитан И. М. К. /л. 118/ - служител на жалбоподателя. Сочил, че С. по принцип е работил по 4 часа от 9 до 13:00 часа, но не може да каже изрично дали кръвни проби С. е разнасял само до 13:00 часа. Същият няма преки наблюдения, нито комуникира директно със С..

С молба от 30.10.2023 г. жалбоподателят е заявил, че не пази пътните листове за автомобила, управляван от С. по време на ПТП, доколкото същите се пазели 1 година, а ПТП е настъпило на 11.10.2022 г.

Като доказателство по делото са приети документите от воденото във В. Т. досъдебно производство във връзка с процесното ПТП /приложение № 1/.

Видно от протокол за разпит на свидетел от 17.10.2022 г. по чнд 1265/2022 г. на Великотърновски районен съд /л. 148/, съдържащ се и в кориците на приложеното досъдебно производство, св. Т. разказва за процесното ПТП, за нараняванията на С., за механизма на ПТП, като накрая посочва, че автомобилът, който се е опитал да го изпревари, е на лаборатория Р. М., марка Д.. След ПТП, според свидетеля, е

пристигнала шефката на пострадалото лице да вземе кръвните проби, които то е карало от [населено място]. Тя е направила на С. забележка, че е закъснял, тъй като в 15:00 часа е трябвало да бъде в [населено място], а в 14:50 ч. е бил още в [населено място].

Представени са доказателства за компетентност /л. 39/ на лицето, издало атакуваното решение За директор на ТП на НОИ С. град, както и доказателства за отсъствие на титуляра /л. 40/.

Приложено е доказателство и за компетентност на лицето, издало разпореждането от 26.06.2023 г. /л. 46/.

По искане на жалбоподателя ответникът е представил и Заповеди от 06.10.2017, от 12.12.2017 и от 04.02.2019 /л. 125 и сл./.

От правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ от КСО пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт се подават жалби срещу разпореждания за признаване или непризнаване на злополуката за трудова.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 117, ал. 3 КСО – директор на ТП на НОИ С. град, в законоустановената форма, без съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при правилно приложение на материалния закон и съобразяване с целта на закона.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за нищожност на акта, доколкото атакуваното решение е издадено при условията на заместване от Е. Л., съгл. заповед от 03.02.2020 г. /л. 39/ и с оглед представените доказателства за отсъствие на титуляра /л. 40/ на датата на издаване на решението. Допълнително са представени и цитираните в заповедта от 14.08.2023 г. /л. 40/, издадена от подуправителя на НОИ, с която на Т. В. е разрешен платен годишен отпуск, заповеди от 06.10.2017, от 12.12.2017 и от 04.02.2019 г. /л. 125 и сл./, с които управителят на НОИ е възложил на подуправителя издаването на заповеди за разрешаване ползването на отпуски от директорите на териториалните поделения, което е изцяло в съответствие с разпоредбата на чл. 5, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на НОИ. Съгл. посочената норма управителят може да възлага със заповед изпълнението на отделни свои правомощия на подуправителя, главния секретар, ръководителите на териториалните поделения или на други служители в института, какъвто именно е настоящият случай. В този смисъл са неоснователни твърденията на жалбоподателя в писмените бележки, че подуправителят не бил компетентен орган.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя досежно нередовността на заповед № 1015-21-51/03.02.2020 г., издадена от директора на ТП на НОИ С. град /л. 39/. От една страна е налице заповед от 14.08.2023 г., издадена от подуправителя на НОИ /л. 40/, с която същият надлежно е определил Е. Л. да замества Т. В. за периода 21-25.08.2023 г. Тоест дори и без наличието на заповедта от 03.02.2020 г. е налице валидно определяне на заместник на Директора на ТП на НОИ С. град за процесната дата, направено от подуправителя на НОИ в съответствие с чл. 5, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на НОИ. От друга страна заповед № 1015-32-52/03.02.2020 г. е била обсъждана в множество решения на АССГ, преминали редовен инстанционен контрол пред ВАС, като решенията на Директора на ТП на НОИ С. град, издадени при условията на заместване въз основа на въпросната заповед, са приети за валидни административни актове от АССГ и ВАС /така напр.

решение на АССГ по а.д. № 7296/2020 г., потвърдено с решение на ВАС по а.д. 6389/2021 г.; решение по а.д. № 8680/2021 г. на АССГ, решение по а.д. № 11590/2022 на АССГ, решение по а.д. № 8241/2021 г. на АССГ, решение по а.д. № 728/2022 на АССГ и други/.

Потвърденото с атакуваното решение разпореждането от 26.06.2023 г. /л. 45/ също е издадено от компетентен орган съгл. чл. 60, ал. 1 от КСО – инж. И. Б., и с оглед представената заповед от 07.06.2018 г. /л. 46/, издадена от директора на ТП на НОИ С. [населено място].

С оглед на изложеното оспоредното решение и потвърденото с него разпореждане се явяват валидни административни актове.

Според чл. 55 КСО трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Трудова е и злополуката, станала с осигурен по чл. 4, ал. 1 и чл. 4а КСО по време на обичайния път при отиване или при връщане от работното място до основното място на живеене или до друго допълнително място на живеене с постоянен характер; мястото, където осигуреният обикновено се храни през работния ден; мястото за получаване на възнаграждение. Тълкуването на цитираната материалноправна норма налага извод, че фактическият състав на трудовата злополука включва следните законови предпоставки: увреждане на здравето на осигуреното лице; това увреждане да е настъпило внезапно; увреждането да е причинило неработоспособност или смърт на пострадалия; наличие на причинна връзка между внезапното увреждане и настъпилите резултат; увреждането да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на осигурителя; наличие на функционална връзка между настъпилото увреждане на здравето и условията на труд.

В случая безспорно е налице увреждане – частична ампутация на горен крайник, настъпило е внезапно – вследствие на ПТП, като е налице причинно следствена връзка – заради нараняванията си лицето е било настанено в болница, впоследствие преместено в Пирогов, като видно от болничните листа и епикризите, а и видно от характера на самото увреждане – вследствие на същото е настъпила временна неработоспособност.

Основният спорен въпрос между страните е дали ПТП е станало по време на работа на С., като жалбоподателят се домогва да докаже, че МПС е използвано и за лични нужди, вкл. и в часа на ПТП. Твърди, че ПТП не е станало по време на изпълнение на служебните задължения на С..

Настоящият състав намира твърденията на жалбоподателя, че не се касае за трудова злополука за недоказани. Напротив, от съвкупната преценка на доказателствата може да се направи безспорен извод, че се касае именно за трудова злополука. В тази насока са обясненията на самото пострадало лице С. от 06.06.2023 г. /л. 69/, съгласно които на 11.10.2022 г. в 14:40 е превозвал проби от [населено място], през гр. Г. О., откъдето е следвало да вземе още проби от 2 обекта, до [населено място], които обяснения са логични. Те не се опровергават от доказателствата по делото, няма данни С. да е дал лъжливи показания, още повече, че е налице сериозна конкретика в обясненията му досежно маршрута, както и досежно факта на пренасянето на проби в конкретния ден,

а и в останалите дни след 14:00 часа. Същевременно тези обяснения се потвърждават изцяло от показанията на разпитания на 17.10.2022 г. в хода на досъдебното производство св. Т. – очевидец на ПТП /л. 148/. След ПТП, според Т., е пристигнала шефката на пострадалото лице С. да вземе кръвните проби, които то е карало от [населено място]. Тя е направила на С. забележка, че е закъснял, тъй като в 15:00 часа е трябвало да бъде в [населено място], а в 14:50 ч. е бил още в [населено място]. Обстоятелството дали св. Т. би могъл да е виновен за ПТП, както се твърди в писмените бележки на жалбоподателя, не дискредитира неговите показания в частта относно наличието на кръвни проби в автомобила, управляван от С. и конкретното посочване на лице, дошло да ги вземе, вкл. с подробни детайли относно репликите на това лице спрямо С.. Тези показания нямат отношение нито към механизма на ПТП, нито към евентуалната вина на С. или на Т., поради което съдът ги кредитира. Ирелевантно за настоящия процес е кое точно лице е виновно за ПТП, като това обстоятелство следва да бъде установено от разследващите органи.

Твърдението в писмените бележки, че другите свидетели не са посочили наличието на кръвни проби в колата на С., не опровергава горните изводи, първо, доколкото липсата на информация досежно определен факт не води до извод за ненастъпването му и второ, доколкото свидетелите са разпитвани относно механизма на ПТП, е напълно логично показанията им да касаят именно самото ПТП без допълнителни обяснения относно странични обстоятелства. Същото важи и за снимковия материал към автотехническата експертиза, изготвена на дата, различна от самото ПТП.

Предвид характера на дейността на С. в Р. М. ЕООД, а именно куриер на кръвни проби, който изпълнява курсове между лаборатории и манипулационни на С. Р. ООД, определени по договор с Р. М. ЕООД, съгл. т. 12 от длъжностната му характеристика /л. 76/, и с оглед работното време на лабораториите и манипулационните на С. Р. ООД, посочени на официалната интернет страница на дружеството <https://ramuslab.com/%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%82%D0%B0%D0%BA%D1%82%D0%B8-%D0%B8-%D1%84%D0%B8%D0%BB%D0%B8%D0%B0%D0%BB%D0%B8/>, съгл. което двете манипулационни в Горна О. са с работно време 7:30-15:00 ч., съответно 8-15:30 ч., а в [населено място] е с работно време от 08 до 15:30 часа от понеделник до петък /ПТП е реализирано на 11.10.2022 г. – вторник/, съдът приема, че в деня и часа на ПТП С. действително е превозвал кръвни проби по посочения от него маршрут. В., същият в обясненията си посочва и конкретната бройка манипулационни в гр. Г. О., от които е взимал кръвни проби, като тази бройка съответства на посочената на интернет страницата на С. Р. ООД.

Не следват други изводи от трудовия договор между жалбоподателя и С., доколкото в него е уговорено 4-часово работно време, без да е фиксиран конкретен времеви период – например от 09:30 до 13:30, какъвто жалбоподателят се опитва да докаже с представения неподписан график на л. 48 от делото. Съдът не кредитира графика – не е ясно кое лице е неговият съставител, представен е и е изготвен от страна в процеса, за която удостоверява изгодни факти. Нелогично е, обаче, с оглед посоченото по-горе работно време на манипулационните на С. Р. ООД, работното време на С. като куриер да е било до 13:30 часа, доколкото след този час все още са се взимали проби във въпросните структури в [населено място] и в [населено място].

Показанията на разпитания свидетел К. /л. 118/ – служител на жалбоподателя, също не опровергават горното заключение. Същият не е пряк очевидец нито на ПТП, нито на часовете, в които С. е превозвал кръвните проби, като е виждал С. едва 2 пъти за

период от 2 години. К. е отговорник автопарк, видно и от отразеното в протоколите, изготвени от служители на Р. М. ЕООД /л. 66 и сл./, като не знае конкретно къде точно и на кого С. е оставял кръвните проби, нито може да каже със сигурност, че ги е разнасял само до 13:00 часа – предполага така с оглед обстоятелството, че най-интензивната работа на лабораториите е сутрин. Изрично заявява, че „не може да каже в колко часа Н. е взимал проби от едно място и ги е карал на друго, както и от кои точно места е взимал пробите“. Свидетелят не е очевидец на ПТП, видял е автомобила за първи път два дни след ПТП, поради което съдът не кредитира показанията му, съдържащи твърдения, че в момента на ПТП в автомобила не е имало кръвни проби. Логично е два дни по-късно в автомобила да няма такива.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя относно вписването в болничните листове, че не се касае за трудова злополука, доколкото това вписване не променя характера ѝ, именно доколкото редът за установяването ѝ е регламентиран в КСО – чл. 57 и сл. Доколкото в случая злополуката е декларирана като трудова от пострадалото лице на основание чл. 57, ал. 2 от КСО за първи път на 17.05.2023 г. /л. 88/, след което е започнало и разследването ѝ от органите на НОИ с издаването на заповед от 02.06.2023 г., като тя е призната за такава с разпореждането от 26.06.2023 г., няма как в болнични листове, издадени преди тази дата, злополуката да е била вписана като трудова, тъй като издаващият ги лекар не е имал такава информация. Освен това, с оглед определения в КСО ред за установяване на трудова злополука, следва, че лекарите, издали болничните листове нямат компетентност да квалифицират дали увреждането е вследствие на трудова или на нетрудова злополука. Също така няма данни тези болнични листове да са издадени на база на твърденията на пострадалото лице, а дори и да се приеме, че това е така, както жалбоподателят твърди в писмените бележки, като се има предвид състоянието и травмите на С. след ПТП, довели до ампутация на горен крайник до китката, е напълно възможно същият да е посочил, че ПТП не е трудова злополука, доколкото няма данни С. да е юрист и да знае разликата между „трудова“ и „нетрудова“ злополука.

Относно пътните листове, за които жалбоподателят твърди, че не съхранява: Действително жалбоподателят може да води счетоводството си по начин, по който реши, вкл. да не съхранява пътните листа, ако не възнамерява да отчита разходи за дейността си във връзка с извършените превози на кръвни проби между различни пунктове/лаборатории/манипулационни. В случая ПТП е станало на 11.10.2022 г. На 30.10.2023 г. /л. 129/ жалбоподателят вече твърди, че не съхранява пътните листове, касаещи процесния автомобил. Макар да няма изричен срок за съхранение на пътните листа за счетоводни цели /минимум една година се пазят пътни листа при обществени превози на пътници и товари по арг. от чл. 91в от Закона за автомобилните превози и съгл. Наредба № 33 от 3.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България/, за съда е странно твърдяното им унищожаване, ако жалбоподателят е възнамерявал да осчетоводява разходите си за гориво. Странно е също и твърдяното унищожаване в рамките на 19 дни след изтичането на въпросния едногодишен срок, на който самият жалбоподател се позовава /между 11.10.2023 и 30.10.2023/. Жалбоподателят знае, че води дело, твърди работно време на С. до 13:30 ч., но унищожаване

документите, които биха установили този факт. Това обстоятелство буди недоумение, предвид характера на административното производство и на настоящото дело, свързан с установяване на работното време на С., а оттам и с наличието на трудова злополука. Липсата на тези документи е индиция за опит за прикриване на реалното работно време на С., като твърдяното унищожаване на въпросните пътни листа в рамките на тези 19 дни може да се приеме и като възпрепятстване на доказването съгл. чл. 161 от АПК вр. чл. 144 от АПК.

По отношение на възраженията на жалбоподателя, че решаващият орган бил събрал допълнителни доказателства: От една страна няма законова забрана решаващият орган да събира допълнителни доказателства, в случая относно наличието на втори трудов договор, неотносим към ПТП и злополуката предвид характера на работата и времето на изпълнението ѝ на 10 и 11.10.2022 г. От друга страна тези доказателства не променят изводите в разпореждането. Освен всичко и доколкото индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол е именно решението на Директора на ТП на НОИ С. град, то и последният в производството по издаването му може да събира допълнителни доказателства.

С оглед на гореизложеното, настоящият състав намира, че правилно административният орган е квалифицирал злополуката като трудова при спазване на процесуалните и материални законови изисквания, от което следва, че издаденото решение на директора на ТП на НОИ е законосъобразен административен акт и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена за сумата от 150 лв. на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 78, ал. 8 ГПК.

Претенцията на процесуалния представител на заинтересованата страна също следва да бъде уважена в размер от 500 лв. за адвокатски хонорар на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА вр. чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА вр. чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК Административен съд - София град, III-то отделение, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Рамус Медикал“ ЕООД срещу решение № 1040-21-495/21.08.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е оставена без уважение жалбата на Р. М. ЕООД срещу разпореждане № 33106/26.06.2023 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО като неоснователна.

ОСЪЖДА „Рамус Медикал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на ТП на НОИ С.-град направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

ОСЪЖДА „Рамус Медикал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на адвокат Д. С. С. с личен № [ЕГН], [населено място], [улица], ет. 1, разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: